

octOpussy 90

Du besöker poeterna varje dag och natt. De bor i samma dockhusskåp som du, Yami. Det är bara att kika in i någons rum och se vad de har för sig nu. Man behöver inte ens knacka eller telefonera först, knappt ens adda ett friendly face. (Nyss blev du rentav indragen av en rysk docka att beskåda hennes dockor.) Kulisserna är en vittfamnande labyrint, ett nattöppet barnprogram, för vemsomhelst att famla vilse i. Och till skillnad från en dokusåpa eller volleybollgala så är processen inte tänkt att sluta. Det går till och med att titta in för längesen, eller se hur det var där igår. Inte undra på att du trivs som kräftan i timglasets, likt landkrabban i U-båten.

octOpussy 89

Aldrig hade du anat, Yami, att det går en tunnel mellan pyramiderna och Prag. Från ett mardrömsdjupt tempel med krokodiler i varannan korridor, följde ni inatt Nilen nerströms åt norr. Ni färdades under flodbädden, längs de urgamla städerna i jordens inre, tog metron under mellersta havet, blinkade vänster in på italienska diabolgränden, sen österut, flera tusen meter under en alptopp, och dök ensam upp i Prag på en svart scen. Du rycktes som ur drömmen, som marionettdockan ur kappsäcken, medan universum visade på sju månvarv. (I protokollen skrev folk emellertid nio, så du valde åtta eftersom det rimmar på slottet.) Dina kläder var det enda i hela salen som reflekterade vårt osynliga ljus. Du hade huvudrollen i vår Black Light Theatre, stum som en mimande mumie. Yami, du förmådde inte beskriva det hela på något annat vis än genom arketyper ur drömmarnas rike.

octOpussy 88

Du tycks ha listat ut gåtans innersta kärna, Yami? Vi är figurer i din journal, faktiska påhitt. Du har hittat på oss, vilket vi är tacksamma för, emedan vi får säga vad vi vill här. Dessutom hittade du på att vi hittade på dig - alltså observerar vi dig. (Och nu tänker vi fortsätta spela den uppgiften, tills du skapar en alldeles annan tid.) Liksom lergubbar existerar, liksom någon minns sina eller andras fantasier, så finns vi alltid på något vis. Det enda du har misslyckats med hittills är att ge oss tydliga personligheter. Du har mest låtit din egen identitet stöpas och knåpas genom själva rotationen av våra bläckfiskarmar längs det sken-buddhistiska skeppshjulet. Kanhända kommer du att få en riktig dotter en vacker dag, eller son Yami, och då hoppas vi att du leker lite mindre fantisofiska, lite mer figurella lekar med ditt barn, än du gjort med oss.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren TrollTörnTrappan med Poeter.se id #28800 innehar upphovsrätten